

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. С., 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Гл.Н.
като разгледа докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20223420200032 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.58а и сл. от ЗАНН.

Административно наказващ орган- Регионална дирекция по горите- Р., надлежно уведомен, не се явява представител, вместо тях- гл.юрисконсулт Божидар Якимов, надлежно упълномощен и приет от съда.

Нарушител С. СТ. М., редовно призован, явява се лично и с проц.представител- адв.М.М. при АК-С. в съдебно заседание, упълномощен и приет от съда. Заявява, че не е налице вмененото му нарушение и моли съда да отхвърли искането на АНО за налагане на наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ като незаконосъобразно.

В съдебно заседание беше призован в качеството му на свидетел лицето М. Г. П., който не се яви. С депозирана молба с вх.№ 627/ 27.01.2022г. от лицето М.П., същия заявява, че поради семейни причини ще отсъства от гр.С. и не може да се яви в съдебно заседание.

Районна прокуратура- С.- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

След даване ход на делото от страна на проц.представител на АНО беше направено искане да се допусне до разпит в качеството на свидетел на водено от него лице, което е участвало съвместно с М.П. в проверката, извършена на нарушителя. Съда като взе предвид становището на ответната страна, счете искането за допустимо, своевременно направено и основателно и с мотивирано протоколно определение допусна до разпит в качеството на свидетел Евгени Иванов Николов, който даде своите показания добросъвестно и съда ги

прие като доказателства по делото.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, приеме за установено следното:

На 09.01.2022г. в РДГ- Р. бил получен сигнал, че в района на с.Ср., обл.С. се извършва нарушение по ЗГ. Двамата служители на РДГ- Р. М.П. и св.Ев. Н. отишли веднага на място и след извършен обход около 15,30 часа установили по пътя от гр.Д. за с.Ср. нарушителя С.М.. Същия се движил с конска каруца, която била натоварена с дърва. Спрели го и му поискали документите за дървата. След като установили, че превозваните от нарушителя М. дърва нямали контролна горска марка, измерили с ролетка количеството дърва, натоварени в каруцата на нарушителя. Установили, че същото било 1 пр.куб.м. от вида „цер“. Освен това нарушение, органите на РДГ- Р. установили, че нарушителят не притежавал и превозен билет за транспортираните от него дърва за огрев. Изготвили снимки на нарушението и освободили нарушителя, като на следващия ден същия се явил в кметството в с.Ср., където му били съставени два АУАН за извършените от него две нарушения по Закона за горите- АУАН серия ГООА № 000101 и № 000102 и двата от 10.01.2022г. за това, че на посочената по-горе дата транспортира с конска каруца 1 пр.куб.м. дърва за огрев / цер / без контролна горска марка или общинска такава, както и че транспортира с конска каруца 1 пр.куб.м. дърва за огрев / цер / непридружени с превозен билет. Преписи от двата акта били връчени лично на нарушителя.

След съставянето на двата АУАН-а бил изготвен доклад от лицето М.П.- горски инспектор към РДГ- Р. и същия в едно с двата акта бил изпратен на 12.01.2022г. на Директора на РДГ- Р. по компетентност. Видно от приложените към делото материали е, че доклада в едно с преписите от двата акта е бил получен в администрацията на РДГ- Р. на 13.01.2022г. под № РДГ11-255. На следващия ден- 14.01.2022г. директора на РДГ- Р., в качеството му на АНО е изпратил материалите с № РДГ11-285 до Районен съд- С. с искане да бъде наложено административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ спрямо нарушителя С.М. за извършените от него нарушения по чл.213, ал.1, т.1 и 2 от ЗГ в условията на повторност, съобразно нормата на чл.266, ал.3 от ЗГ.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното:

Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна- Директор на РДГ- Р. и в срока по чл.58а от ЗАНН. АНО е бил сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗАНН, съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество е и основателно по следните съображения:

АУАН серия ГООА № 000101/ 10.01.2022г. и АУАН серия ГООА № 000102/ 10.01.2022г. са издадени в съответствие на процесуалните правила: Деянията за които е била ангажирана административно-наказателната отговорност на нарушителя са били квалифицирани по чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите и по чл.213, ал.1, т.2 от същия закон.

Нарушителя С.М. в съдебно заседание заяви, че признава изцяло всички факти и обстоятелства по единият от съставените актове, но не е съгласен, че е следвало да бъдат два акта за едно нарушение. Изразява и несъгласие с искането на АНО за налагане на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“, като излага доводите си. Моли съда да отхвърли искането на АНО за налагането на това административно наказание или ако съда счете, че е извършено процесното нарушение, то спрямо нарушителя М. да бъде наложено само административното наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ без друго наказание.

По така изложените съображения от страна двете страни в процеса, съда счита следното:

Съобразно нормата на чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите е видно, че „Забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка“, а съобразно т.2 от същия член и алинея- ако дървесината не е придружена с превозен билет. Такава контролна горска марка или производствена марка е необходима за доказване произхода на дървата от страна на нарушителя, а както стана ясно по-горе транспортираните от него дърва не притежавали такива нито към момента на проверката, нито към настоящия момент. Липсват каквито и да е документи, доказващи произхода на дървата, както и наличието на превозен билет. Очевидно е, че действията на нарушителя М. са в разрез с описаното по-горе и изцяло покриват съдържанието на нарушения по чл.213, ал.1, т.1 и т.2 от ЗГ. В тази връзка следва да се има предвид, че същия не оспорва и установеното по-горе, като признава изцяло всички факти и обстоятелства по установената по-горе фактическа обстановка.

Съобразно нормата на чл.266, ал.1 от Закона за горите „Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти“, а съобразно ал.3 от същия член „Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е глоба от 500 до 3000 лв. или безвъзмезден труд в полза на обществото“.

Спорът е съсредоточен в това, че нарушенията са били извършени от страна на нарушителя М. в условията на „повторност“. В случая следва да се има предвид, че законодателя с последните промени в ЗАНН е указал какво следва да се разбира под „повторност“ на нарушенията, като съобразно § 1, ал.2 от ДР на ЗАНН, ДВ бр.109 от 2020г., влезли в сила на 23.12.2021г. „Предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за

неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго“. Законодателя е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал.1, т.6 от ДР на ЗАНН „Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав“. А от материалите по делото е видно, че нарушителя М. е бил наказан за извършено от него нарушение по чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите с НП № 22/ 19.01.2021г., издадено от директора на РДГ- Р., влязло в сила на 08.02.2021г. Отделно от това нарушителя М. и с друго НП № 21/ 19.01.2021г. за извършено от него нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите, също издадено от директора на РДГ- Р., и също така влязло в законна сила на 08.02.2021г. Т.е. в едногодишния срок от влизането в сила на тези две наказателни постановления- 08.02.2021г., нарушителя М. отново е извършил същите административни нарушения по реда на чл.213, ал.1, т.1 и т.2 от ЗГ. Следователно извършеното от нарушителя М. изцяло припокрива нормата на „повторност“ на нарушенията, описана съвсем изчерпателно от законодателя в посочените по-горе законови норми.

В тази връзка настоящия съдебен състав счита възражението на защитата на нарушителя М., че ако АНО е бил издал по-рано описаните по-горе наказателни постановления, то същия е нямало да извърши нарушенията в условията на повторност. Действително в описаните по-горе НП, приложени като доказателства по делото е видно, че нарушенията от нарушителя М. са били извършени от него на 21.10.2020г., а НП са били издадени на 19.01.2021г. Съобразно нормата на чл.52, ал.1 от ЗАНН наказващия орган е длъжен да псе произнесе по административнонаказателната преписка в месечен срок от получаването □, но за този срок в настоящето административно-наказателно производство не са налице никакви данни, а и същите не би следвало да бъдат предмет на разглеждане от настоящия съд, тъй като касаят различно от настоящия предмет административно-наказателно производство. В случая следва да се има предвид, че АНО се е съобразил с преклузията на нормата на чл.34, ал.3 от ЗАНН, съобразно която ако в шестмесечен срок от съставянето на акта не е издадено НП, то административнонаказателното производство се прекратява, тъй като актовете по тези НП-та са били издадени на 23.10.2020г., а самите НП-та са били издадени на 19.01.2021г., т.е. в указания преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Извън изложените доводи, в това производство съда следва да съобрази дали от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид е изтекла повече от една година, за да не попада това нарушение в хипотезата, касаеща повторност. Тези условия очевидно не са налице и извършените от нарушителя М. нарушения попадат

изцяло в условията, фиксирани от законодателя като „повторност“, тъй като двете Нп-та са влезли в законна сила на 08.02.2021г., а извършените две други нарушения от страна на нарушителя М. са от 09.01.2022г., т.е. извършени са в едногодишния срок от влизането в сила на описаните две наказателни постановления.

Неоснователно се явява възражението на защитата на нарушителя М., че същия не е съзнавал ,че извършва нарушенията си в условията на повторност, тъй като е нямал това съзнание. В случая следва да се има предвид, че нарушителя М. много добре е знаел, че е бил наказан за същите нарушения, извършени от него преди по-малко от година, тъй като е получил лично издадените наказателни постановления, които са влезли в сила на 08.02.2021г., но въпреки това отново е решил, че може да извърши нарушения от същия вид. Т.е. нарушителя М. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е допускал тяхното настъпване, което от своя страна е индиция, че нарушителя М. е бил наясно, че извършва нарушения от същия вид, но не е съобразил поведението си с законовите норми. Нещо повече- в случая следва да се има предвид и факта, че нарушителя М. е системен нарушител, извършвайки системно и постоянно нарушения от този вид, видно от приложената към делото справка за извършени от него нарушения по Закона за горите.

Възражението на защитата на нарушителя М., че въпреки, че спрямо него са били съставени два отделни акта за извършени от него две отделни нарушения, то това не било правилно, тъй като с това си деяние той бил извършил само едно нарушение, настоящия съдебен състав счита за неоснователно. Съобразно нормата на чл.18 от ЗАНН „Когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях“. Именно в тази хипотеза попадат и действията на нарушителя М., тъй като с едно деяние той е извършил две отделни нарушения- това по чл.213, ал.1, т.1 и друго по чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ, поради което и следва да му бъдат наложени две отделни наказания.

И както стана ясно от изложеното по-горе, нарушителя М. е извършил нарушенията си в условията на „повторност“, поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл.266, ал.3 от ЗГ. Настоящия съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя М., който се явява системен нарушител на Закона за горите, липсата на постоянни трудови доходи от страна на самия нарушител, и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл.12 от ЗАНН- да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, настоящия съдебен състав счита, че следва да приеме искането на АНО за налагането на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ като основателно. Съобразно нормата на чл.13, ал.2 от ЗАНН „За административно нарушение, извършено повторно или на системно

извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1“. И тъй като съобразно нормата на чл.16а от ЗАНН „безвъзмездният труд“ е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл.16а, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за всяко едно от извършените от нарушителя М. нарушения, т.е. в размер на по 40 часа годишно за всяко едно от нарушенията, съобразявайки се с нормата на чл.27, ал.2 от ЗАНН и тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административните наказания от минимално предвиденото за тях, доколкото се касае за транспортиране на 1 пр.куб.м. дърва за огрев. Според материалите по делото нарушителя е съдействал при направената проверка и не оспорва извършеното от него. В с.з. нарушителя сочи, че е безработен и няма постоянни доходи. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно „безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година“ за всяко едно от двете извършени нарушения.

В това производство съда е задължен съобразно нормата на чл.58в, ал.2 от ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл.20 и 21 от ЗАНН. А съобразно чл.21 от ЗАНН „Придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на държавата независимо от тяхното количество и стойност“. По идентичен начин са уредени тези правни последици и в Закона за горите, като съобразно нормата на [чл.273, ал.1 от ЗГ](#), „вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им“. С оглед посочените разпоредби съда счита за правилно да отнеме в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, а именно: един пространствен куб. метър дърва за огрев от дървесен вид "цер", тъй като в производството по чл.58б от ЗАНН районния съд действа като наказващ орган в изрично предвидените от закона случаи. Поради което и във връзка с извършените две нарушения от страна на нарушителя М. съда следва да отнеме в полза на държавата придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушенията.

Водим от гореизложеното и на основание чл.58в от ЗАНН, Районен съд- С.

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл.266, ал.3 от Закона за горите административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 / четиридесет / часа за срок от 1 / една / година на **С. СТ. М.** от с.Ср., обл.С., ул.“З.“ № 13, ЕГН ***** за извършеното

нарушение по чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите за което е бил издаден от горски инспектор при РДГ- Р. АУАН серия ГООА № 000101/ 10.01.2022г.

НАЛАГА на основание чл.266, ал.3 от Закона за горите административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 / четиридесет / часа за срок от 1 / една / година на **С. СТ. М.** от с.Ср., обл.С., ул.“З.“ № 13, ЕГН ***** за извършеното нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите за което е бил издаден от горски инспектор при РДГ- Р. АУАН серия ГООА № 000102/ 10.01.2022г.

ОТНЕМА в полза на държавата на основание чл.273, ал.1 от Закона за горите във връзка с чл.21 от ЗАНН вещите, предмет на нарушенията, а именно: един пространствен куб. метър дърва за огрев от дървесен вид "цер".

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- С., считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____